

drifves horisontelt rundt omkring en medelpunkt. Jfr. *Gunga*.

KRINGGÅ, v. a. o. n. 2. (böjes som *Gå*) 1) Gå rundt omkring ett ställe eller en person. *K. fienden*. — 2) Gå rundt omkring på alla håll. *K. i bygden*. — 3) (fig.) Genom list undvika lagens straff för en förbjuden handling. *K. en lagbestämmelse*. — Äfv. *Gå omkring* (för bem. 1 o. 2).

— *Kringgående*, n. 4.

KRINGGÅRDA, v. a. 1. Se *Omgärda*. — *Kringgårdande*, n. 4. o. *Kringgårdning*, f. 2.

KRINGHOPPARE, m. 5. Ett slags fyrverkeripjes.

KRINGHÖRFVA, v. a. 2. Omgifva, omringa. — *Kringhörfvande*, n. 4.

KRINGKLAPPA, v. a. 1. 1) Klappa rundt omkring på alla håll. — 2) (fam.) Genompiska. — *Kringklappande*, n. 4. o. *Kringklappning*, f. 2.

KRINGKYSSA, v. a. 1. (fam.) Kyssa rundt omkring på alla håll.

KRINGLA, f. 1. (Ursprungl.: krets, rund.) 1) Ett slags bakverk af hvetemjöl, i form af en ring, hvars ändar äro lagda öfver hvarandra, så att de räkka fram till ringens motsatta delar. (Fam.) *Det är som k-n i bagarbod*, gifvet, bestämdt pris. — 2) Hjulet på en sporre.

KRINGLIGGANDE, a. 1. Belägen i trakten omkring en viss plats. *K. orter*.

KRINGLÖPARE, m. 5. Ett slags fyrverkeripjes.

KRINGPISKA, v. a. 1. (fam.) Genompiska.

KRINGRÄNNA, v. a. 2. 1) Omringa. — 2) Med härmakt ifrån alla sidor instänga en befäst ort, för att belägra den. — V. n. Löpa omkring på alla håll. — Äfv. *Ränna omkring* (endast för v. n.). — *Kringrännande*, n. 4. o. *Kringrännning*, f. 2.

KRINGSITANDE, a. 1. (egentl. part. pres. af obrukliga verbet *Kringsitta*) Som sitta rundt omkring. *De k. vännerna*. — Äfv. adjektivt: *De k.*

KRINGSJUKA, f. 1. Se *Hira*.

KRINGSKANSANSA, v. a. 1. Omgifva med skansverk. — *Kringskansande*, n. 4. o. *Kringskansning*, f. 2.

KRINGSKO, v. a. 2. (föga brukl.) Rundt omkring sko, beslä.

KRINGSKÄRA, v. a. 3. (böjes som *Skära*) 1) Skära rundt omkring. — 2) (fig.) Inskränka, förminska. — *Kringskärande*, n. 4. o. *Kringskärning*, f. 2.

KRINGSLUTA, v. a. 3. (böjes som *Sluta*) Se *Omsluta*. — *Kring Slutande*, n. 4. o. *Kring Slutning*, f. 2.

KRINGSPRIDA, v. a. 2. o. 3. (böjes som *Sprida*) Sprida åt alla håll. *K. ett rykte*. — *Kringspridande*, n. 4. o. *Kringspridning*, f. 2.

KRINGSTRYKA, v. n. 3. (böjes som *Stryka*) Stryka omkring, än hit än dit. — Vanligare *Stryka omkring*. — *K-nde*, part. pres. Brukas nästan adjektivt. *K. pack*. — *Kringstrykande*, n. 4.

KRINGSTÅENDE, a. 1. (egentl. part. af obrukl. verbet *Kringstå*) Stående rundt omkring. *De k. personerna*. — Äfv. adjektivt: *De k.*

KRINGSVÄFVA, v. n. 1. Sväfva rundt omkring eller åt alla håll. Brukas äfv. i fig. mening, t. ex.: *Hans tankar k-de utan rast eller ro*. — Äfv. *Sväfva omkring*. — *K-nde*, part. pres.

Brukas nästan adjektivt, t. ex.: *K. tankar*. — *Kringsväfvande*, n. 4.

KRINGSVÄRMA, v. n. 1. 1) (egentl.) Flyga omkring i svärmar. — 2) Stryka omkring. *K. om nådterna*. — V. a. Omgifva svärmtals, i stora hopar, skaror. — Brukas för denna bem. mest i part. pass., t. ex.: *Vara k-d af tiggare*. — Äfv. *Svärma kring* ell. *omkring* (för v. n.) och *Svärma kring* (för v. a.). — *K-nde*, part. pres. Brukas ofta nästan adjektivt och betyder då det samma som: Kringstrykande, t. ex.: *Föra ett k. lif*. — *Kringsvärmande*, n. 4.

KRINGVANDRA, v. n. 1. Vandra omkring hit och dit i landet. Förekommer mest i part. pres., brukadt som adjektiv, t. ex.: *En kringvandrande gesäll*. — *Kringvandrande*, n. 4.

KRIS, m. 3. (grek. *Krisis*) 1) Afgörande brytpunkt i en sjukdom. — 2) Farlig ell. afgörande vändpunkt i en sak, ett företag. [Cris.]

KRISK, kri'ssk, a. 2. Något sur. *K-a äplen*.

KRIST, se *Christus*.

KRISTALL, -äll, m. 3. (grek. *Krystallos*) 1) Mineralisk, reguliert bildad kropp med glänsande plana ytor, som ofta uppkommer, då flytande ämnen öfvergå till fast form. — 2) Se *Kristallglas*. — Ss. *K-form*. [Cri-, Cry-, Kry-]

KRISTALLDRUS, -älldrus, m. 3. (mineral.) Flera kristaller, upp vuxna på en gemensam, merendels främmandartad bas.

KRISTALLFLUSS, -ällfluss, m. 3. Konstgjord massa, hvaraf allehanda kristaller efterbildas.

KRISTALLGLAS, n. sing. Ett slags fint, hvitt glas, af sand, pottaska, krita, salpeter, arsenik och brunsten.

KRISTALLHIMMEL, m. sing. Så kallades af de gamla astronomerna en högre himmel, som af dem antogs vara af kristall.

KRISTALLINISK, a. 2. 1) Liknande ett glas, slipadt på flera sidor. *K. form*. — 2) Som antagit kristallform. — 3) Klar som kristall (bem. 2).

KRISTALLIS, -äll-i's, m. sing. Se *Kristallvatten*.

KRISTALLISATION, - - - - tshón, f. 3. En flytande kropps anskjutning i kristaller, vid övergången till fast form.

KRISTALLISERA, v. n. 1. Anskjuta i kristallform.

KRISTALLISERING, f. 2. Se *Kristallisation*.

KRISTALLISK, a. 2. Se *Kristallinisk*.

KRISTALLKLAR, a. 2. Klar som kristall (bem. 2).

KRISTALLKÄLLA, f. 1. (fig.) Källa, klar som kristall.

KRISTALL-LINS, m. 3. Så kallas en något fast, kullrig, högst genomskinlig kropp bakom pupillen i ögat, bestående af många starkt föränade lameller, och i hvilken de på ögat fallande solstrålarne brytas.

KRISTALLSPEGEL, m. 2. pl. — *speglar*. Spegel af kristallglas.

KRISTALLVATTEN, n. 3. Vatten, som, vid kristallers anskjutning, i fast form ingår i deras sammansättning.

KRISTALLVÄTSKA, f. 1. Se *Kristall-lins*.

KRISTELIG, m. fl., se *Kristlig*, &c.

KRISTEN, kri'stänn, a. 2. 1) Som leder sitt ursprung ifrån Kristus. *Den k-tna läran*. — 2) Som bekänner sig till Christi lära. *De k-tna folken*. *Den k-tna världen*. — S. c. Menniska, som bekänner sig till Christi lära. *Fyra Turkar och två k-tna*. [Chr -.]

KRISTENDOM, m. sing. 1) (objektivt) Christi